

FACHY-FUM

SETMANARI BILINGÜE INIMICH DE SES PENES Y AMICH D'ES BON HUMÓ

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Provincies un mes. 0'25 Ptas.
Estranjé un any 6'00 "
Número corrent 5 cénts.
No retornám ets originals.

Directó, Administradó y Propietari
ES MASCLE ROS

Direcció y Redacció: Arabí 6—pral.
Buzón: Kiosco de Gabriel Lirola.—Borne
Ses subscripcions se paguen per adelantat.

TEATRO VICTORIA

ACONTEIXAMENT TEATRAL PER DIA 28 DE OCTUBRE.

Sa gran parodia de *D. Juan Tenorio* amb set actes y bessada vers baix vers per

JORDI MARTÍ ROSSELLÓ (a) MASCLE ROS

TENORIO MALLORQUI
ó Hazafes d'en Vergueta y en Maga-Cantons

posada amb escena per sa Compañia que dirijeix don

FRANCESCH FUSTER

Preus baratissims. Detalls per programes.
¡Día 28, tots á veure sa gran obra d'es MASCLE ROS!

De la desdicha á la dicha

Una noche en que la "Asistencia Palmesana" daba un baile de sociedad, asistí allí con el mejor traje que tenía negro irreprochable, elegante en sumo grado.

Con anticipación á mi llegada habia hecho una invocación llamando en mi auxilio á los génius de a buena suerte, de la sabiduría y de la finura. Así lo necesitaba mis buenos lectores, porque habeis de saber que aquella noche, en el momento culminante de la fiesta, habia de declarar mi amorosa pasión á una joven que me tenía loco por su talento y encantos celestiales.

Ya en el salón rebosante de perejas, mi mirada buscó anhelosa el ídolo amado y no pudiendo encontrarlo, á pesar de dar vueltas, giros y contramarchas me senté jadeante y malhumorado pensando en mi desgracia.

De pronto divisó á mí tortolilla; maquinalmente doy una especie de salto y aunque sentí un roce extraño en la parte trasera de mi pantalón al dejar la silla que ocupaba, sin hacer caso de ello, nervioso y trémulo me dirigí á hablarla, y la dije:—La luz de tus divinos ojos llega por fin para aplacar el horrible dolor, la honda angustia que tu ausencia me producía. La suave música de tu palabra haga vibrar mi alma, envuélveme en tu perfumado ambiente y abrazados ambos describamos graciosas curvas en esta artística sala al compás unisono de la sublime y rítmica orquesta.

—No puedo bailar ahora—me contestó—acabo de llegar, estoy cansada, vuelve luego.

Algo amostazado, me despedí, dí la espalda y pretendí volver á mi asiento, pero en aquel instante una carcajada me obligó á mirar atrás; hombres y mugeres reían mirándome compasivamente. Comprendí perfectamente que se trataba de mi persona, pero no podía adivinar la causa, por lo cual irritado sobre manera empecé á dar vueltas entre la multitud, solo y aturrido.

Por donde quiera que pasaba se repetía el espectáculo de las risas múltiples entre las que notaba una burla encubierta. Encuentro de nuevo á mi novia y le digo:

—Amor mio ten piedad de mi, dime que pasa, me sofoco de angustia, contestando ella:

—Llevas el culo del pantalon roto y como la tela es tan negra, el girón deja ver perfectamente el contraste que forma el tejido blanco de los calzoncillos. Huye de aquí que me avergüenzas.

Un rayo que hubiera caído sobre mi cabeza uo me habria hecho tanto daño como el suceso que acababa de saber. Lo comprendí todo: el roce extraño de mi pantalon no fué otra cosa que un enganche producido por una punta ó astilla que debia existir en el asiento de la silla. Triste, fatídico, llevé mi mano atras para tapar el roto, pero estaba tan loco, que en vez de ponerla en la parte agujereada la coloqué en el sitio donde no habia desperfecto alguno. Sin quitarme la mano y por lo tanto enseñando á todos la marca infernal, escapé dejando á mi espalda horribles carcajadas punzantes risas é indefinibles gritos. Corria por las calles; siempre enseñando aquello y llegué por fin á mi casa, caí de rodillas ante la imagen de un San Gregorio que tenia en mi cuarto y lloré mi tremenda desgracia pensando:—Ya no me querrá la muger amada; mi honor me impide ponerme en su presencia; maldito sea el constructor de aquella silla, la dependencia de la casa que no advirtió el desperfecto del mueble.

—¡Oh San Gregorio de mi fiel devoción, Santo mio, sálvame del peligro, la idea del suicidio germina en mi cerebro!

En aquel instante llamaron á la puerta y la criada me entregó un billetito perfumado, lo abro y leo:

«Hermoso mio, he llorado tu desventura. Yo tambien me marché enseguida del baile. No te quería, pero ahora te adoro. La desgracia une nuestras almas para siempre.»

Tuya,
N... N...

¡Cielos! ¡Dios! ¡San Gregorio! Benditos seas. Benditos seas tambien la silla, el sillero, los dependientes de la sociedad, todos los que se reían.

¡Viva mi niña! ¡Viva la alegría! ¡Ya soy feliz...!
Este percance ocurrió hace años; personas habrá que lo recuerden; les ruego lo callen, pues aunque me hizo dichoso, creo que hoy me ruborizaría.

Sin embargo de ello, sabed que conservo como reliquia venturosa, en mi imaginación, por supuesto, aquel pantalon con su trasera agironada.

PEDRO LOPEZ GARCIA

Aviat sa publicará: Lo que son ses famelles. Preu 5 centins.

BESADA FATAL

(VESPRE DE VERJES)

Trimitrimitrimitrimitrim....

—Moltes de verjes d'anguafy

Trimitrimitrimitrimitrim....

Son verjes amb dues cáscaras.

Trimitrimitrimitrimitrim....

Que per aná á balls de máscaras.

Trimitrimitrimitrimitrim....

Han hagut de forsa es pafy.

Trimitrimitrimitrimitrim....

Rup ruy.

—Ja m'obri sa finestreta,

surt aviat confitet,

surt que enrevenats de fret

estám jo y sa guiterreta.

Baixa y una basadeta

d'aquelles.... te donaré,

fé dona lo que saps fé,

bota dins sa cotxeria

y et daré com cada día

un bés.... p'es forat gaté.

—Are vench. Aparayet.

—¡Na Tonina es poch esquiva

apesá de que es molt viva!

—¡Rafel!

—¡Ay ratolinet!

Sentinthe hem deixes confús.

—No cridis y ves alerta.

Sa señora está desperta.

—Una besada y no pus.

—Vaje besa impertinent.

—¡Tonina! ¡Que ets d'agradosa (La besa)

Tens sa cara molt rasposa....

¿T'ha tornat s'alé pudent?

¿Que no tens polvos Tonina?

que es cutis te fa pudó?

—Axó será sa suó.

—Es que antes eres més fina.

—Ja ja ja ja....

—¡Aquest riure!

—¿No t'hen has femut de s'erro?

¡¡Aquesta veu es de verro!!

—Es un pas digne d' escriure.

—¿Qui ets tu?

—Som es criat.

—¡Que vol dí! ¡En Pera Berrúll!...

—Eli sóm, no t'has enganat.

—¡¡Diguem ahont t'he besat!!!

—Devora es forat d'es... nas.

ES MASCLE ROS

D'INCA

Altre vegada en JORDI DE SON CATIU,

Avuy 18 de los cornnets sa reuneix es nostro Consistori; numerós públich acudeix desitjós da veura com acabarà lo de s'acuerdo d'es derribo de sa famosa COXERIA de mon amich es Barbó, com també tenim interès amb sebra com están de deutes, credits y partidas fallistas.

No esta mal que es públich s'interessi per sebra com estan disposts a obrá es nostros representants, segurissim estich que de sagñi sa ruta trasada, anirán disposts a administrá tota vegada que per honrilla y decoro procurarán compli amb so cometido que se los va asser confiad com també fersé cada un per si agradable devant son representant.

Passad lo de sa aprovassió de s'acta de dijous y firmada aquesta, se nota dins es públich un moviment de escolts es que me intranquilissan y procur posarmé al corrent. Resulta esser, que haguent notat s'ausensí d'aquell concejal qui fa 15 dias sa va desdí de lo dit, tot son cálculos y comentarís; si esta malaít, si s'hauría empagahid, si amuut y si avall; Res de tot axó Sres.! Segons me acaba de dí un espectadó, aquell concejal es de viatjen á la Villa y Corte; segons uns a du pedidos de sabatóns y segons altres (y jo mateix,) a du personalment sa credencial d'ASCALDE es seu sueño dorado segons opinió unánime.

¿Será verdad tanta belleza?

Es temps, se encarregara de despeja s'hincognita y noltros, resoldrem es problema: anem al grano.

Es Concejal S.º Tortella, crida s'atensió a n'el S.º Baile fent referenci a certa feixa equívocada y prometèn subsanarlé.

Comensa luego el S.º Secretari a dona lectuye a n.º casi interminable de factures y seguidamcmt mos fa histori de ses causas que principalmem (segóns éll) han motivat retrás y altre retrás arribant a teni pendent de liquidació totes ses anualidats vensudes desde l'any 15 inclusive diu també que existeixen n.º considerable de partidas fallidas que esposa a s'Ajuntament; podra averni entre ellas de legals com també de ilegals, si be podra sersiorarse s'Ajuntament d'ellas y resoldre amb consecuencia.

Dona lectura luego a un estad demostratiu de entrades y sortides y una vegada acabad aquest, es Concejal D. Miquel Amengual, manifiesta que insistia amb lo ja manifestat varies vegades sa administració d'aquesta casa desde l'any 15 adoleix de deficient; no trat de fe carrecchs personalisant y amb so fi de que tots poguem fermós carrech minusiosament de se serie de datos que acaba de dona lectura es Secretari, propós quedí per 15 dies demunt es tapete y així cada un d'es Señós Concejals podran resoldra amb consecuençia; cuya proposició va esser acceptada per unanimidad.

Resulta pues que es recaudadó de consums, te ingresat amb concepte d'atrasos desde l'any 15, un pico de pesetes que li vendrien be a cualsevol per construí modesta caseta.

S'asunto COXERIA d'es BARBO, sembra que dorm y amb JUAN DE SON CATIU remena sa coua. POBRES DE POBRES: Esta vist que sempre ni ha algun qui carda llana negra.... però lo pitjor que no iengui hasta esperanzas de que un dia en la vida rodi la suerte perra.

No deixare de refutá tot lo dit per vos; però teniu pacienci, per avuy ja ni ha prou.

JO SOM EN JORDI

Cremadissa Lluchmajorera

De l'any 15 á l'any 17 s'es feta per un partit noucaduco á n'es poble de Lluchmajó, sa canallada mes grossa que registren ets anys de s'istoria lluchmajorera apesá de registrarne de célebres. De l'any 15 á l'any 17, una cuadrilla de politichs ha perduda; de la Sala á Can Ventura, sa vergoña y sa dignidad política (imposible, no n'han tenguda may.)

Fa dos anys que D. Juan Garcia m'os enseñave que D. Francisco era un bicharrnco; D. Andreu d'es Lloch Sagrat en Lindo; L'amon Juan de ses malas cosas, un Babazorro; La Forca y es Centro d'es grossos sa Cova d'en Duri.

Enguañy lo Garcia en so seu partit anirán units á ses próximes eleccions muncipals en ses cases y ets homos mes amunt indicats,

¿Per fe dite aliança que'es necessari que sigue lo Garcia y tot es Centro Datista?

D. Juan Garcia y Puig tiene la palabra.

Esperám sa contestació d'aseguts á n'es balanci.

Tota sa merijada política de l'any 15, ha servit solement per dues cosas: 1.º Per encumbrá 2 jermans que debut á certes tacas d'es banch de Londres anaven

arrastrats com ses serps, 2.º Per fe menjá coca amb peix á un tipo que tenia entreveçada sa qu'ets altres se menjaven.

Aquests dias passats el señó Catalñy va pronuncia un discurs devant dues dotzenas d'es seus intims amichs y va di mes ó menos lo sigüent: «Correligionaris, jo som el Bonjesus (¿qui deu essé en Beñete?) y es datistas son es judios. Si señores, es axi com es vostro insustituible Jefe vos diu. ¿No vos recorda que fá dos anys m'enterraren?»

Pues enguañy he resucitat. ¿No vos recorda cuant s'aristocratich D. Pedro fugi d'aquí en s'acte de concejal que noltros l'hi havíem donade, despetucanme per tot allá ahoni passave? pues aquest señó tornarà (per aquest viatge no havia de mesté baiases) y cuant será aquí ferá lo que no vos heu imaginat may: me llepará es peus.»

Tots ets homos que son homos y tenen vot, antes de votá datistas-liberals-mauristes, pensaví 6 dotzenes de vegades y llevó..... no los voteu.

ES CREMADO LLUCHMAJORE

DE BINISALEM

Gros, grossisim, pero grossisim, es lo que pase segnit seguit é n'es carré de se Creu: Si tengnesim unes altres Autoridats, no permetrien se cometesin aquestes dramas tant dignes de plañe com son es que cada díe me conten,

Son protegonistes un señó ó un Mestre y per desgracia ó per dolentia coco..... co..... co... ja, mesortirá si vol, y una dona que li dirém sa tia perque no le coneixem; si li dich vosté ó vos m'espós á una plancha y manera de llevá planches, uns..... egafadós: Eh Romanones, vuy di..... Mestre, que dich..... aj: ja ja ja qui es confrare quen prengue dues si une no li baste, bueno, quedám que li direm sa tia que no está de lo mes malament, perque ja es veyeta. Bueno, pues, aquest fulano poque vergoña, aquest politich indecent, y mal intensionat, que li agrade lo que no li perteneix ysinó que, hu digue La Au..... xim, Jesús, gracias y si elle no l'hey diu, noltros li direm lladra, y amb castellá ladrón, per si no heu entén, pues aquest mateix, aquest farsante no dona menjá abastement á sa dona tia, y si, li done cualque pellissa de bistí que fa llástima es voreu, y per completá es crimen aquest homo fiera, se posa á riure com es mes bandido sanguinari, es mateix temps que sa tia plora y crida auxili demanant menjá.

Desitjeriem que ses Autoridats duguessen aqueste tia á un altre domicili ó que possasen aquest coix de dobbés á ses ordes, y cuant no trobin manera per fe axó, sa tia no crech que neguí que prefereix aná á l'Hospital que está baix d'es mando de aquest aprofitat de ses herencias.

ES JOVE ROS

ESTELLICONS

D'Establiments

¿No heu conegut el Rey Wamba?
Si voleu veure un descendent seu, mirau bé de cara y tractau personalment l'amo de Son Español.
Es seu absolutisma, ha arribat á n'es punt de creuerersé eu d'aquells de mando y ordeno.
No li vuy mal. Unicament voldria ferli fé quincena mantenguentsé amb so jornal que dona á ses dones que per ell fan feina.

¿Pot está tranquil que sa seua racció envidiaria sa d'un porch!

¿Pot sé que cuant li fessen una petició, accedis con mil amores enloch de reprende es necessitats.

Per veura si mena pó
ja que obra sense rahó
crech que bastará amb axó
ja que sense tó ni só
fé vení forsa majó.

De sa Llonjeta

Tenim per aquí, una fotografia al natural.
S'altre dia vatj sortí á n'es balcó, y sa meua vista sa topá amb sa máquina fotografica (cara grossa) d'una famella sineuera, per lo cual vatj quedá retretat y com que feya sol, topantsé sa lluna d'aquesta amb sa meua cara de sol, resultá un eclipse.

Valga per avis ó sinó parlarem clá.

Obsequi

El Sr. Comas comandant de Municipals, ha estat obsequiat per sa Corporació y amichs, amb un cronómetro d'or y un bastó amb miniatura, també amb incrustacions d'or.

Dit homenatge es degut á lo acertat que demostra está amb ses funcions d'es servici y lo correcta amb sos seus subordinats.

S'enhorabona á n'el Sr. Comas y contribnyents á s'acte.

Tenorio Mallorquí á Solle

Exit grandió fou es que obtengué es Tenorio Mallorquí ó hazañas d'en Vergueta y en Maga Cantóns representat día 21 á Solle per sa Compañia que dirijeix D. FRANCISCO FUSTER.

En Vergueta, bon papé,
Maga-Cantóns, superió,
Tonina, de lo milló,
na Bleda, de lo mes bé,
Sa Priora, be heu tragué,
S'Alcalde, fenomenal,
en Xim, comich sin rival
en Vallana, de primera,
en Llantia, á tots supera
Gasparó, piramidal.

Es comparses, que eren sollerichs, encare que conversassen poch, feren riure molt y sa parodia agrada tant, que s'están fent gestions per repetirlé es próxim mes de Novembre.

D'Esporlas

Som jo una persona que li vol bé á s'aludit, y no per crítica, sinó per darli un avis, públich aquest article.

A tu fiy d'es sereno de sa fábrica d'en Verdager, t'aconsey que si continúes fent ses ninades que fas explicant tot lo que et passa y segueixes volguent enseñá de conquistá atletes á n'es que hen saben mes que tú, ta pendrán per pito de sereno, apesá de que t'hompere hen tenga un.

Axó es sols un avis y si no t'enmendes, hen farém de tu un cuadro al natural demostrant sa teua vida y miracles.

Basta per avuy.

De Felanitx

Ses eleccions s'acosten.

Es cap-padre d'es partit conservadó y secretari jeneral de s'Ajuntament, te es peus escaldats, li van caiguent es pochos cabeis que te á sa seva caldera, (es cap) perque veu que s'atraca es día de deixá sa secretaria y es mando de la Sala perque fins aquí, ha fet y desfet, per axó sap ses mangarrufes de baratá vots amb consums.

¿Qui heu sap? Ningú en no essé ell,

Ses eleccions passarán
y veureu com li caurán
ses ales á s'estornell.

De Solle

Amb una rabí que l'afegamos diu s'Espia Secreta. A n'es N.º 41 d'en Xerrim, firmat per Un que heu va veure, hey havia mes mentides que pels no te un ase. Es cert que les acompanyarem, però es mentida que elles mos'ho demanassen.

Sa deu creure aquest animal pelut y d'oreya llarga que tothóm es tant timid com éll que necessita que el demanin y si éll s'hagués de declará á una atlotá.

Ja que diu que tot heu sap
y es tot cuant diu una mena,
si hen gues de demaná cap
y no s'hi posave un tap....
¿Que hen veuriem de pepena!

D'Alaró

Ets acreedors d'en Salvador Amorós (a Señoret, escopint demunt es cheques que el s'enviá la setmana passada, li contesten de sa siguiant forma.

En Bartomeu Pizá:—Deixa aná es meu tío y tór-ném ses dotze pessetes que et vatj deixá essent amich y amb los cuals t'hi comprares una galleta de paya la cual perventura ja tens empenada y lo demés son violas.

En Francisco Ximena:—Si tots es parroquians meus fossen com tú, estaria endeutat no amb sos mosos sinó con todo el orbe, perque ets un d'aquells que porreu di com diu es Teurio.

«En todas partes dejé
memoria emarga de mi»

Tu paguém, que en Rotger no s'ha caixat may de mi jó; y sinó, ell que parli.

En Llorens Guasp:—¿Som embusterol? ¿Y perque? ¿O fe un favó á un amich deixantli dobbés es fé una fanfarronada? ¿Que pots dí que si jo te vatj deixá sis pessetes, de cuyas hazañas guardas memoria? T'ha-

guesses abrigat antes de ploure y no t'haguesses remuyat. Vuy cobrá, pese á quien pese.

En Juan Bernasa:—¿Cap defecta tengueres per treueremé? Es per que també m'enviarás un cheque y lo que has dit á n'es meus amichs, son tot, *escuses de mal pagadó*.

Si no m'envies el importe, vendré jo á sarcarló, Per sa comisió:

LLORENS GUASP

NOTA: A última hora oontesta en Rotjé á n'es *Señoret Banqué* el cnal anirá la setmana qui vé.

D'es Pont d'Inca

Contestant á D. PAULINO

Com á pretendent d'aquesta polleta que sap *molta lletra menuda* (no li veix sa punta) y amb demostració de lo simpática que m'es desde es moment que *molt li agrada* (segons afirmen D. Paulino y companyia) si es que no vajin en guassa dec havé de fer constá que s'impropiada amb es seus fets no se li pot atribuí tan facilmente senza sebre es fundamentos qu'ella deu tení per obra amb arreglo á ses seuas ideas.

Amb aixó, D. Paulino, (y dispensi si sempre me dirijesch á voste, pues ignor quins son es seus acompayants) de qu'aquesta polleta no guanya res amb sos peperillos que li aludeix, no estam del tot conformes y casi m'obliga á dirli que voste sap mes lo qu'heyá dins s'olla qu'es mateix cuyarot.

Vosté procuri conservá sa careta *Paulinesca* ben fermada no fos cosa que á n'es resultat, perdés mes qu'ella y después sa jent encara diria—¡Fort, mes s'en mareix perque cap necesidat tenia d'aficarse á Redentó!

¿Que no heu sap qu'ets avisos molestan?

Y adams: ¿No compren que es xoquinebjá es mes propi de beates rapa-capélles que de verros seguts com voste?

Aparte de tot, li don ses gracies pes seu calificatiu de *Pollo Elegant* que m'ha deixat d'un peu, degut á se gran satisfacció qu'he experimental y encare se m'ha calmat pronta s'amoció perque he considerat qu'aquest piropo *salta de D. Paulino* (y á mi sa carn d'ase no m'agrada) però si arriba á sorti d'una *Doña Paulina* escús dirli.... me pareix qu'hagués bavat.

No li puc contestá respecte á s'agafade de que fa menció, perque ó bé es curtesa meva, ó arriasa seva ó es caxistes l'han fet coix.

Vetj que sa seua mollera

amb lo q e du perd es tino

¡N'ha masté de sabonera!

¡Dois n'amolla á la carrera

¡¡Sa netetji D. Paulino!!!

ES POLLO ELEGANT

De sa Pobra

Carta de despedida firmada per CAMA-VERDA

¡Estimats amichs y amigas; ma despedesch de voltros, estich desesperat, s'atota no hem vol, no heyá res que hem detenga, vatj á penjarmé, no culpeu á ningú, que me penj de sa meua voluntad y *acto continuo*, fatj testament.

Deix á sa taverna de *Cas Fusteret* perque ningú heu vol, deu pesetes de deute, deix á sa meua jermana

es calsons bruts de fe feina. Deix mitja dotzena de mocadós rovegats de rata, á n'es lectors d'aquest setmanari, per si acás les cau cap llágrima quant lletjescan es meu desespero. Deix á sa meua *Dulcinea* d'altre temps, festetjáb amb en *Pistola*, mentres no li haje de tocá sa *zimbomba*.... l'añy qui vé en ferli sa serenata de les verjes y deix un botifarró que tench, á sa poblera que mes plorerá quant sapia que m'he penjat.

Are que heu tench tot arreglat, me despedesch de tots,

¡Adios *Tonina Porreta*, ja no mos veurem.... fins es vespre perque fris de penjarmé s'estormia, per aná á cavá sa mitja corderada de *Son Cul-Enrera*.

D'ets Hostalets

Es *«El Rey del fracaso»* un pintó.... de mentides mes *calavera* que *gallardo*, el cual saltre diumenje intentant conquistá un bebé d'es carré de Sant Miquel, quant mes violenta era sa seua postura, una ribellada d'aigo ensebonada (d'escurá,) el deixá fet un pop.

¿«El Héroe del día»? ¡Ca baurer! ¿«El fenómeno de la noche»? ¡¡¡Niau!!!

¡Idó! En *Toni Front* era

qui remuy sa pell tenia.

¡Pobret! ¡Jo desitjaria

que aquesta fos sa darrera!

Entre fideueres

—Has de sebre que no el me robarás, per molt que sia es teu salero.

—¿Y ara no veus que si s'entretén amb tu, es perque á mi hem dona la gana de que sies es seu *pasatiempo*?

—¡Miraumé aquesta jerret!

—Millós peixos que tu, éll el s'ha dats á n'es moix,

—Jo lo que et dich es que está xiflat per jó y no hey heurá cap mocosa fideuera com tu que el me robi.

—Es día que jo li fassa sa mitja....

—Aquest día ta pos dins sa prensa y hen fatj de tu un fideu bort.

—¿A mi tu me vols prensá?

—Idó á tu, á tu to dich.

Aqui es varen afarrá....

No les vuy anomená

peró alerta á un altre pich

que vos torneu baraya

que tot Mallorca sebrá

es noms que are aqui no escrich.

De Manacó

Calento, cremadisse y.... fumasse.

Contaré en pocas paraules se bullangue que feren fa uns cuants días una codrilleta de.... atlotes molt conegudes á un café d'es camí de *Son Talent*.

Quant tota sa tropa sorti d'es café, vatj contemplá un cuadro molt alegre y divertit, pues vatj disfrutá una estone es veuve retratada á sa cara de totes una espesi d'alegría que cualsevol hagues asegurad que alló era una vertedera felicidad *suquera* y que ses penes pesuraven ben enfora.

Ale *Margalide*, (deye en *Fumet* á se que parexia es capitá,) fe com jó cheu veus com encare me aguant

amb un peu? proveu y ja vorás tu com encare heyá persona per un bon rato.

Na Margalida fe sa prova y ses comes li feren figue y sa care parexia un figot. Sense vole sebre qui l'ha encalsade, li envel per avall y á ses pocas pasas m'encuantr amb un conegut.

—¿Qu'es aquest escaldum que heya per aqui *Tomeu*?

—Res; aquestes *sifides* que segons pareix están totes.... d'enhorabona.

—¿Qui son ellas?

—A mi m'he pareix que son na *Fulaia* ne *Zutana* y ses *Menguanas*.

—Ja heu comprench tot, pero aqui per essé es cuadro mes polit, trop qu'heyá fa falta sa fia den *Peranganos*.

—Pot essé però, segons estich enterat aquesta.... famella ja no va enloch. perque te bastantes feines amb engronsá.

—¿Y qu'es lo qu'engronsa?

—Res homó; dich qu'are que l'ha fete l'engronsa.

—Ja t'he entes; ¿vols di que engronsa se... moneya?

—No he volgut averigua si es moneya ó moneyot.

—Essent així que tot los sigue enhorabona y.... bon profit.

—Amen.

ES DIDOT DE SA DIDA

A n'es lectors d'es «Foch y Fum»

Favor con favor se paga.

Vos suplicám que ni visiteu, ni compreu es géneros de Can *Gumbau Hermanos*. ¡Ni de regalo!

De Puigpuñent

—¡Ay L'amo'n Miquel! ¡Infeliz Catalineta! ¡Estúpida veyá que per la forsa li feres fe s'esclafit!

Dimars dematí sa fé es casament y es vespre, sa *mamay* no es mogué de dins es cuarto, per si hey hagués hagut *rebeldia*, apelá á la *fuerza bruta*.

¡Pobret de l'amo'n Miquel!.... ¡Cuánt es verda sa doblega, quant es seca.... sa romp.

De Bañabufá

¡Ja ja ja ja ja ja ja....

Me haeis reir D. Gonzalo.

Venirme á atemorizar

es cual ir á amenazar

á un leon con un mal palo.

Es secretari d'es meu poble, vol possá á s'ombre s'autó, ó sia es descubridó de ses seues *martingalas*.

Que vaje amb molt de cuidado, perque ses mateixes sensates persones que avuy l'apoyen, serán ses que el derrumbarán y sinó que pensi amb s'adaji que diu.

Siembra odios y cosecharás tempestades.

Foch de la Pruna d'Artá

Olla petita prest vessa, aquest mal sempre ha susat jo no m'havia enterat que aquesta de «*Son Deurat*» d'homos tengué tanta pressa.

Hen tench uus cuants á sa llista d'homos que l'han festetjada y en tenirlé enamorada, *brou y fideus* y embambada, fujen y los pert de vista.

Hasta s'havia pensat que jo també la volia y jo mes

Harley Dawson

Harley Dawson comprau que es avuy sa milló marca sa que tot milló heu abarca y si de lo dit duptau, á *Hermanos Darder* aniau correns sense perdre instants ja que es seus clients son bastants que volen motocicletes *Harley*, fortes, curiossetes y ells son es representants.

Plassa de Sant Antoni 8: PALMA

En *Tomeu Gay*, es pintó d'es costat de «*Can Consey*» trabaya de lo milló, si teniu cap carretó ó carro eviat duisley.

Sa Direcció de FOCH y FUM, encuadernará gratis s'important folletí de: *Un Viatje á s'Argentina*, quant, s'haje acabat de publicá.

— 148 —

Lliquero el vas á cercá y en que hen menjis molt poquet

ja no tens es gavatx net

y lo demés, va á la má.

Aumenta de cada día

sa caló dins es vapor

perque has passat *L'Ecuador*.

Molts ja es treuen sa camia.

Descalsos es marinés

ja passen per devant tú

y cualca vitrach que dú

á defora es devantés.

Linny veim un barco petit

que á la vela s'obri brecha

y es nostro com una fletxa

prest passa á n'aquell ropit.

Veus moltes barbes corrides

que no s'han fets afeitá

d'esque es varen embarcá.

Fran.—¿Que es per pó de ses ferides?

Llor.—Per no havé de dá es real.

A bordo heyá un bon servici

y además barbes d'ofici

— 145 —

si te tornes tant paruga.

Fran.—Sa carrera es tant faixuga

que has fet a coverdarmé.

Llor.—Bona nit, ja no partim.

Fran.—¡Pobret! El varen tirá

mort á n'es fons de la má.

Llor.—Trop que miras massa prim.

Fran.—¿Qui no se competiria

pensant amb sa criatureta?

Llor.—Idó y te una jermaneta

malalta á s'enfermeria.

Pensa tu aquesta famili

si devia malahí.

Antes que veurém axi

preferesch está á preslli.

S'hompare que no dormia

y es temps fumant sa passava,

sa mare que no menjave

vent sa nina á s'agonia;

figuret, un infant mort

que á la má ja l'han tirat

y un altre que adelantat

está y correrá igual sort.

m'estimaria fe á la guerra, de soldat que havé d'essé criticat per la Vila cada dia.

Además ja m'han contat, (axó si es vé jo no heu sé) que cualsevol li cau bé maldement sia casat.

Are que ja he desplegat, conversaré mes que un lloro. Dins ses figueras de moro moltes púes s'hi ha aficat.

Moltes ne podria dí
emperó aqui ma detench
perque no ma puguin dí
que a n'es *paper* blanch ofench.

CICLISTES EL VOS RECOMENAM

Bibiloni: Gran tallé
de motos y bicicletes
el cual per pocas pessetes
fa un trebay que queda bé
pués sa garantia té
milló que cap industrial
ja que no troba *rival*
s'autógeno que ell emplea
y cuant sa máquina es veyá
fa un servici especial.

De Santañy

Feis via posau tot dune a demunt es *Foch y Fum*
que a le *Vila tenim unas bergantes de Muró de Manacó*
ó des carré den *Maimó*, que aquesta stemana prenen
posicions, tenim uns cuants *cusardos* que van *vore-vore*
si les porém *enfocá* s'aparato vos envierém se postura
infraganti.

Mestre *Sebastiá* de se part des fren, no saben si
sap, rés, però si no esta *parol*, te bon nas y trobara se
pista aviat, un dia devés les nou les feya *cul-aprot*.

Anau com que ana a certifica una carta y voreu co-
sas...

A. B. C.

De San Juan

Jo vos vuy contá una cosa que á San Juan va
passá d'una donota que heyá y li diuen *Madó Rosa*.

Per pendra baños va aná á Santañy y menjá peix
peró tant gros era es feix que un capital los costá.

A les vuit y mitja al vol tornaren pagá panxada y
qui pegá sa ventrada vá essé es señoret totsol.

Com son elles males eines d'amagat navén á entrá
per aquell camí que heyá á n'es porcho de ses *Beines*.

Es poble estave enterat y per poré es festé creure,
hey aná y los pogué veure ballant es ball d'afarrat.

Conquistador 16 : Palma

— Son es Billars d'en Nadal
una cosa superió.
— ¿Voldí no tenen *rival*?
— Si amb ells com es natural
s'hi llueix tot jugadó.

Nuestros colaboradores

I

*Si tu me das esperanza
y dolo trado clavel,
seras todo mi querer
y mi consuelo y mis confianzas
ami no allar mudazas
y al cansarán tu fortuna
claro soy como la luna
lo de ver tener presente
abra de muy relusetes
pero por tu ninguna.*

II

*María de mi vida
no te de claro mi amor
quieres hacer bellaflor
que en los jardines se cria
tu eres toda mi alegría,
en tanto de mis amores
María de mil colores
no estoy pensando por ti
dame de tu boca un sí
y calmará mis dolores.*

Juan Caubet

Estos dos versos son de una obra que em-
piezo llamada *Amor Despedido*.

S'intelijent poeta CAUBET, no va de bro-
mes, prospera de cada dia mes.

Couplets de "FOCH Y SUM,"

— Na Tonina y en Nofre —

Música de LA CACHIMBA

(«Yo me llamo Margarita»)

Tonina.—A mi hem diuen na Tonina
y som una atlota fina
en que tenga es nás de lloro
y segóns diu sa padrina
vatj neixa essent bastant nina
dins ses figueras de moro.
Per axó tench cualca púa
apropet de cualca rúa.

Festetjava un titarero
que me tocava es pandero
á devés s'*Hort de ses Sirvis*
y era un *tío* reguitzero
que amb moltissim de salero
sovint li agafaven nirvis.
Cuant un atach li agafave
talment un pop s'afarrave

Nofre.—Na Tonina Nás de Lloro
diuen que te cualca púa
axó si que es delicat.
Si si.

(Música de «Ayer tuve un niño rubio»)

Tonina.—A Madó Paula Farrutje
de París li han duits dos nins.

Nofre.—Y han duits á sa nostra trutja
de Muro sis porsellins.

Tonina.—Tu fas males comparanses
y axó es porque no heu entens.

Nofre.—Axó es per mor de ses nanses
y parlám de neixements.

Tonina.—Cuant una dona sa casa
ja pot prepará es baul.

Nofre.—Per poreri enterrá s'*ase*
que fa feina com un mul.

Tonina.—Tu sempre trobes sortida
y á mi me fas avorri.

Nofre.—Per axó et passes sa vida
engronsanthé á un balanci.

ES MASCLE ROS

Couplet per la setmana qui vé: AIGORDENT
música de «Agua que va rio abajo»

Vist y versificat per "Es Mascle Ros,"

— 146 —

Fran.—¿També sa nina es mori?

Llor.—Un poch antes de mitj dia
sent crits dins s'enfermeria
y jo heu vatj calculá axí.

Fran.—¿Però es cert que axí passá?

Llor.—Talment com jo t'ho he dit
y cuant sa fe be d'anit

la tiraren á la má

Fran.—¿Que vols dí? ¿Dos amb un dia?

Llor.—Si Francina

Fran.—Jo competesch mes sa mare

pensant lo que sufriria.

Llor.—¿Seguim avant?

Fran.—Pots seguí

y deixa fe ets infants.

Llor.—¿No comprens que es tiburons

los sa voldrán engolí?

Fran.—¡Ay I.lorems! (Acubantsé)

Llor.—(Aguantantlé) ¿Que es lo que et

[passa?

Fran.—M'acub

Bet.—(Despertantsé) ¡Francina!

Llor. (Estorat) —No se que té.

— 147 —

y.... me diu que.... l'hey desfassa.

Bet.—¡Ala aubercóch! (Esquitantlé)

Llor. —¡Madó Bet!

¿Que no veis que está acubada?

Bet.—Cualca paraula gruixada.

Llor.—Parlavem....

Fran.—(Tornant en sí) Día.... deset.

Llor.—¿Heu veis? Parlavem d'un mort

que hey havia á n'es vapor.

Bet.—Aqui sa parla d'amor

perque dona mes conhort.

(Madó Bet s'hen torna á seure, agafa sa
calsa, remena es foch, pega quatre xuclades
de nás, sis uyades á n'ets enamorats y torna
quedá adormida.)

Llor.— (A Fran.) Tens es coret ben

[sensible.

Fran.—Cuant has dit es *triburlón*

de vista he perdut el món.

Llor.—Si no has d'essé tant temible.

¿Vols que seguiguém envant?

Fran.—Peró no peguis cap bot

perque jo heu vuy sebre tot.

Llor.—Es diná ja están tocant.

Foch colgat

ENDEVINAYA

¿Te fatj plorá? T ho mereixes
p'es trato que m'estás dant.
¡Plora y vesmé destrossant
si de mi no et competeixes!

BUIDA CERVELLS

DIMARS JA TRIAREM ES COLÓS

Compondre amb aquestes lletres, nom,
lletres y pseudonim d'un *escriguedoret*
mallorquí molt conegut vostro.

MASCLES Y FAMELLES

- 1.ª ¿Quina és sa famella d'un cá?
- 2.ª ¿Y sa d'un cap?

(Ses solucions la setmana qui ve)

Solucions d'es número passat

Endevinaya: Un buñol.

Semblanses: 1.ª Amb que s'aferrén.

—2.ª Amb que se fan á n'es foch.—3.ª Amb
que *laie*.

Mascles y famelles: 1.ª Una pota.

2.ª Una boca.